

Αυτή είναι η μάχη της γενιάς μας...

...διαλέγουμε πλευρά

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ:

- Άμεση απεμπλοκή της χώρας από την επιτήρηση ΕΕ και ΔΝΤ. Δεν θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι την κρίση τους!
- Ανατροπή του Προγράμματος Σταθερότητας.
- Να μην εφαρμοστούν τα νέα μέτρα της κυβέρνησης.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Άμεση στάση πληρωμών του χρέους.
- Κρατικοποίηση των τραπεζών.
- Απαγόρευση των απολύσεων. Καμία σκέψη για άρση της μονιμότητας στο δημόσιο.
- Να αποσυρθεί το πολυνομοσχέδιο Διαμαντοπούλου για εκπαίδευση-ΚΕΣ-ΕΠΕΠ.
- Να αρθεί άμεσα η απόφαση του πρωτανικού συμβουλίου για τη μείωση των εκτυπώσεων.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

- Κατάληψη του ιδρύματος Πέμπτη 6 και Παρασκευή 7 Μάη
- Πορεία σήμερα Πέμπτη στις 18.00 στην Αγορά, ενάντια στα νέα μέτρα και την καταστολή
- Νέα συνέλευση του Ενιαίου ΣΦ τη Δευτέρα 10 Μάη, στη 13.00, στο Ξύλινο αμφιθέατρο

Βρισκόμαστε λίγες μέρες μετά την Πρωτομαγιά, μέρα ορόσημο για το **εργατικό κίνημα** και την **εργατική τάξη**. Τετάρτη 5 Μάη ημέρα απεργίας κόντρα στην ψήφιση από τη Βουλή των μέτρων-καταδίκη του κόσμου της εργασίας. **Μπροστά στην καταπόνηση κάθε δικαιώματος σε εργασία, ασφάλιση, εκπαίδευση, ζωή, μπροστά στην επιβαλλόμενη χούντα κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, το εργατικό-φοιτητικό κίνημα ανταποκρίνεται σε αυτήν την ιστορική μάχη με τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις μετά την μεταπολίτευση. Οι πορείες σε όλες τις πόλεις και στα Χανιά, ήταν μαζικότερες** (ενδεικτικά, περίπου 150.000 κατέβηκαν στους δρόμους της Αθήνας και πάνω από 40.000 στη Θεσσαλονίκη). Τελικά το συγκεντρωμένο πλήθος έξω από τη Βουλή, κατάφερε να σταματήσει την ψήφιση, η οποία αναβλήθηκε για σήμερα, Πέμπτη.

Το πλήθος του κόσμου που διαδήλωσε χθες, τρόμαξε τόσο πολύ την κυβέρνηση και τους συμμάχους της που επιστράτευσε τις δυνάμεις της καταστολής για να καταπνίξει την οργή και την αγωνία αυτού του κόσμου για τη ζωή του. Η πορεία πνίγηκε στα δακρυγόνα και τα ΜΑΤ έδερναν απρόκλητα και χωρίς ενδοιασμούς όποιον έβλεπαν μπροστά τους, εισέβαλαν σε μαγαζιά και χτυπούσαν τους παρευρισκόμενους, προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν. *Ο κόσμος στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη έζησε στιγμές που παραπέμπουν στην περίοδο της Χούντας, αν συνυπολογίσει κανείς και την αστυνομοκρατία που επικρατεί τις τελευταίες μέρες στο κέντρο της Αθήνας. Έτσι προσπαθούν να πετύχουν την «κοινωνική συναίνεση» και την «εθνική ομοψυχία» ενόψει νέων μέτρων. Με δακρύβρεχτες εκκλήσεις στην τηλεόραση, και την ίδια στιγμή με καταστολή και τρομοκράτηση στους δρόμους.*

Ένα γεγονός που σημάδεψε τη χθεσινή πορεία, είναι και ο άδικος θάνατος τριών εργαζομένων σε τράπεζα στην Αθήνα. **Αυτό το γεγονός, λειτουργεί αναμφίβολα προβοκατόρικα και συκοφαντικά για το κίνημα και δεν μπορούμε να μην παρατηρήσουμε πόσο πολύ εξυπηρετεί την κυβέρνηση και τα ΜΜΕ στην προσπάθειά τους να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη και να την στρέψουν ενάντια στις πορείες και τις κινητοποιήσεις, στις οποίες όπως φάνηκε και χτες συμμετέχει όλο και περισσότερος κόσμος που βλέπει τη ζωή και τα όνειρά του να καταστρέφονται - "τσαλακώνοντας" την εθνική συναίνεση που ακόμα και σήμερα προσπαθεί να συντηρηθεί** (Εξ' άλλου τα ΜΜΕ δε φαίνεται να στενοχωριούνται τόσο πολύ με τα καθημερινά εργατικά «ατυχήματα» στη ζώνη του Περάματος, ή με τα θύματα των ολυμπιακών έργων). **Δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες για τους δολοφόνους, που δε βρίσκονται στις δυνάμεις του κινήματος, αλλά σε αυτές του κράτους και της εργοδοσίας.** Φταιει η εργοδοσία, όπως αναδεικνύει ανακοίνωση εργαζομένου στη Marfin: *«Τα στελέχη της τράπεζας απαγόρεψαν κάθετα και κατηγορηματικά στους εργαζόμενους να φύγουν, παρόλο που οι ίδιοι το ζητούσαν επίμονα από νωρίς το πρωί, ενώ επέβαλλαν στους εργαζόμενους να κλειδώσουν τις πόρτες και επιβεβαίωσαν συνέχεια τηλεφωνικά το κλείδωμα του κτιρίου. Όποιος φύγει να μην έρθει αύριο για δουλειά, ήταν η μόνιμη απειλή. Τους έκλεισαν ακόμα και την πρόσβαση στο διαδίκτυο για να μην επικοινωνούν με τον έξω κόσμο»* και *«Εδώ και μέρες επικρατεί πλήρης τρομοκρατία στην τράπεζα σχετικά με τις κινητοποιήσεις, με την προφορική προσφορά "ή δουλεύεις ή απολύεσαι!"».* **Φταιει, επίσης η αστυνομία,** η οποία είχε πνίξει κυριολεκτικά την πορεία στα χημικά, καθιστώντας ανέφικτο για τον κόσμο της πορείας να περιφρουρηθεί και να αποτρέψει τέτοια γεγονότα.

Οι μάχες που καλείται να δώσει το εργατικό κίνημα το αμέσως επόμενο διάστημα δεν πρέπει να μας βρουν αμέτοχους. Ως μελλοντικοί εργαζόμενοι, που θα βιώσουμε με το χειρότερο τρόπο τα αποτελέσματα της πολιτικής που προσπαθούν να εφαρμόσουν, οφείλουμε να σταθούμε στο πλευρό των εργαζομένων και να υψώσουμε μαζί με αυτούς το ανάστημά μας, διεκδικώντας το δικαίωμα σε μια αξιοπρεπή δουλειά και ζωή. Να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις και να δώσουμε δυναμικά το παρόν στη σημαντικότερη μάχη που θα κληθεί να δώσει η γενιά μας. *Μας κήρυξαν τον πόλεμο, θα τον έχουν...*

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΝΔ-ΕΕ-ΔΝΤ ΚΗΡΥΤΤΟΥΝ ΠΟΛΕΜΟ

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και σύσσωμος ο αντιδραστικός συνασπισμός εξουσίας, (ΝΔ - ΛΑΟΣ - ΜΜΕ) αποτελούν τον τελευταίο καιρό την αντεργατική ορχήστρα που διατυμπανίζει σε όλους τους τόνους πως οι εργαζόμενοι και η νεολαία θα είναι αυτοί που για μία ακόμη φορά θα πληρώσουν την κρίση τους, μια κρίση που είναι αποτέλεσμα και συνέχεια της ίδιας της διαδικασίας της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Ο κόσμος της εργασίας, ύστερα και από την εμπλοκή του Δ.Ν.Τ. και την ενεργοποίηση του «μηχανισμού στήριξης» απειλείται εκ νέου με περαιτέρω μέτρα, τα οποία στο σύνολό τους και σε συνδυασμό με όλο το προηγούμενο διάστημα, συνιστούν τη μεγαλύτερη σε βάθος και ένταση επίθεση του κεφαλαίου από τη μεταπολίτευση και μετά. Μια επίθεση (μειώσεις μισθών, απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων, περικοπή δαπανών για την παιδεία και ακόμα μεγαλύτερη σύνδεση της με τις επιχειρήσεις, περικοπή κοινωνικών δαπανών, φορομνηξία, κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, απελευθέρωση των απολύσεων, μείωση συντάξεων, διάλυση ασφαλιστικού συστήματος κ.ά.), που κάνει την πολιτική Μητσοτάκη την περίοδο '90-'93 να φαίνεται μετριοπαθής...

Η από καιρό μεθοδικά σχεδιαζόμενη από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ προσφυγή στο κατ' ευφημισμόν "δίχτυ προστασίας" της ΕΕ και του ΔΝΤ, υποτίθεται πως έρχεται να απαντήσει στο πρόβλημα δανεισμού και υπερχρέωσης της Ελλάδας. Η κυβέρνηση, μαζί με τη ΝΔ, τον ΛΑΟΣ και τον ΣΕΒ, μιλούν για τα δημοσιονομικά ελλείμματα και τα χρέη, λες και αυτά

τα δημιούργησαν οι εργαζόμενοι και πρέπει να τα πληρώσουν. **Στην πραγματικότητα όλα αυτά αφορούν το ελληνικό κεφάλαιο και τους δανειστές-συνεργούς του.** Την Ελλάδα των εφοπλιστών, των μεγάλων βιομηχανικών και κατασκευαστικών εταιρειών με τα 30 δις κέρδη στην τελευταία τριετία. Των τραπεζικών υπερκερδών και των αστρονομικών στρατιωτικών δαπανών. Την Ελλάδα της φορομνηξίας για τον λαό και τον περιορισμό των κρατικών εσόδων από το μεγάλο κεφάλαιο, μέσω της απαλλαγής από ασφαλιστικές εισφορές και τη μείωση της φορολογίας του. Την Ελλάδα των αστικών κομμάτων εξουσίας, που διαχειρίζονται κράτος με μοναδικό σκοπό την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων, τη ληστεία των ασφαλιστικών ταμείων, την κρατική καταστολή.

Οι «κερδοσκοποί» και οι «αγορές», δεν αποτελούν άορατους μηχανισμούς: Είναι οι γερμανικές, οι γαλλικές αλλά και οι ελληνικές τράπεζες, γενικότερα ο οικονομικός πυρήνας της ΕΕ, που θέλουν να διατηρήσουν αλλά και να ισχυροποιήσουν την θέση τους απέναντι στον «πελάτη» τους.

Όλα τα παραπάνω μέτρα δε, επιβάλλονται για να καλυφθούν 4,8 δις ευρώ, τη στιγμή που το ελληνικό κράτος πριν 1 χρόνο χάρισε 28 δις στις τράπεζες, πάνω από 5.000 επιχειρήσεις του οφείλουν 31 δις, η εισφοροδιαφυγή φτάνει τα 8 δις, οι επιχειρήσεις δεν αποδίδουν στο δημόσιο 6,5 δις από ΦΠΑ, και 9 δις έχουν χαριστεί τα τελευταία χρόνια σε επιχειρήσεις μέσω μείωσης της φορολογίας. Αν προστεθούν οι δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς (πρόσφατα 6 δις για φρεγάτες που θα πλέον στα εθνικά ύδατα της... Σομαλίας...) είναι φανερό πως μάλλον η κυβέρνηση δεν ήθελε να ψάξει και πολύ καλά για λεφτά προκειμένου να καλύψει το «έλλειμμα».

Οι πρόεδροι του ΠΑΣΟΚ, του ΣΕΒ και της ΓΣΕΕ συντεταγμένα μιλούν για μιλούν για μια ιστορική στιγμή, για μια εθνική προσπάθεια, για την ανάγκη για επώδυνες αλλαγές. Η κυβέρνηση διεκδικεί τη συνεργασία και τη συναίνεση "όλων σε όλα" και οι προνομιούχοι διαδίδουν πως απαιτούνται σκληρές θυσίες από το λαό γιατί δεν υπάρχει πια πλούτος.

Είναι όμως κάτι παραπάνω από φανερό πως ολόκληρος ο αντιδραστικός συρφετός φοβάται τις κοινωνικές αντιστάσεις και συγκρούσεις, φοβάται πως οι εργαζόμενοι και οι νεολαία δε θα πειθαρχήσουν μπροστά στα κελεύσματα για «πανεθνική προσπάθεια» και «εθνική ενότητα».

...ΘΑ ΤΟΝ ΕΧΟΥΝΕ!

Το μέλλον που μας προετοιμάζουν δεν είναι σε καμία περίπτωση αυτό το μέλλον που οραματίζεται η πλειοψηφία της νεολαίας, μιας νεολαίας που πρωτοστάτησε με αγώνες απέναντι στην αντεκπαιδευτική μεταρρύθμιση, μιας νεολαίας που βρίσκεται στην αιχμή των κοινωνικών εξάρσεων, μιας νεολαίας που ήταν πρωταγωνιστής στην εξέγερση του Δεκέμβρη.

Είναι μεγάλη ανάγκη σε αυτή την κρίσιμη περίοδο, το εργατικό και το νεολαιίστικο κίνημα να απαντήσουν! Αυτό απαιτεί μάχη διάρκειας, που προφανώς η μαριονέτα του ΠΑΣΟΚ ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ δε θέλουν να υπηρετήσουν, προσπαθώντας να βοηθήσουν την κυβέρνηση στην προσπάθειά της να παρουσιάζει εικόνα συναίνεσης στη χώρα. **Θετικό βήμα αποτελεί η πρωτοβουλία συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, που αποφάσισαν να απεργήσουν όταν ψηφίζοταν ο ταξικός προϋπολογισμός, που κάνουν αισθητή την παρουσία τους στις απεργιακές κινητοποιήσεις, που συντονίζονται στη βάση των Γενικών Συνελεύσεων.**

Η μάχη αυτή είναι μια μάχη που αφορά άμεσα και το ίδιο το φοιτητικό κίνημα. Αφορά το παρόν αλλά και την εργασιακή του προοπτική, καθώς ενιαία προωθούνται τα μέτρα τόσο σε εκπαίδευση όσο και σε εργασία για την διαμόρφωση του νέου μοντέλου εργαζόμενου. Ο νέος ανασφάλιστος, σε συνθήκες ελαστικής και επισφαλούς εργασίας, χωρίς εργασιακά δικαιώματα, δια βίου επανακατάρτησης βαριά φορολογημένος εργαζόμενος είναι που ονειρεύονται ως το αυριανό πρότυπο. Μόνο με μαζικό αγώνα διάρκειας και ανατροπής μπορούμε να σταματήσουμε την προώθηση τέτοιων μέτρων.

Η κυβέρνηση, με την σαφέστατη στήριξη (και όχι την περιφρόνηση που παρουσιάζουν τα ΜΜΕ) της ΕΕ επιχειρεί να περάσει σε λίγες μέρες ότι δεν μπόρεσε η ΝΔ τα τελευταία χρόνια. Αν δεν υπάρξει άμεση απάντηση, μέχρι το καλοκαίρι είναι βέβαιο πως δεν θα μείνουν σε αυτήν την πρώτη φουρνιά μέτρων (των οποίων την μονιμότητα μάλιστα δεν κρύβει ούτε η ίδια η κυβέρνηση!).

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Στην εκπαίδευση, η κυβέρνηση συνεχίζει και προσπαθεί να εμπεδώσει την αντεκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Με προεδρικό διάταγμα εφαρμόζει την κοινοτική οδηγία 36/05, την ίδρυση Εθνικού Φορέα Πιστοποίησης που αξιολογεί, κατακερματίζει και απαξιώνει επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα με βάση το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, εγκρίνει και κινείται σε κατεύθυνση εφαρμογής των πιο επιθετικών διατάξεων του νέου νόμου πλαίσιο.

Μετά το αντιδραστικό έργο της ΝΔ, το έργο του ΠΑΣΟΚ είναι αισθητά απλούστερο. Με τις πιο σημαντικές αναδιαρθρώσεις να έχουν ήδη ψηφιστεί (Ν. Πλαίσιο, Αξιολόγηση, κλπ), η νυν κυβέρνηση το μόνο που έχει να κάνει είναι να τις εφαρμόσει σταδιακά, αλλάζοντας το τοπίο της εκπαίδευσης στη χώρα, συγκλίνοντας όσο το δυνατόν περισσότερο στις κατευθύνσεις της ΕΕ και της Μπολόνια. **Η αναγνώριση για παράδειγμα των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών αν και καθυστέρησε 6 μήνες μετά την εκλογή της νέας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, ολοκληρώθηκε 2 εβδομάδες πριν από το υπουργείο παιδείας, παρά τις τόσες αντιδράσεις της ελληνικής κοινωνίας και του φοιτητικού κινήματος ενάντια στην ιδιωτική εκπαίδευση.**

Παράλληλα έχουμε μια πολύ σημαντική εξέλιξη όσον αφορά τα επαγγελματικά/εργασιακά δικαιώματα όλης της νεολαίας, ερχόμενη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων (ΕΠΕΠ) έρχεται για να μεταβάλλει την έννοια επαγγελματικό δικαίωμα, πόσο μάλλον την σύνδεση των πτυχίων μας με αυτό.

Στην πράξη οι νέοι απόφοιτοι δεν θα έχουν κατοχυρωμένα επαγγελματικά (πόσο μάλλον εργασιακά)

δικαιώματα, παρά μόνο μια σειρά από «δεξιότητες» και «ικανότητες», που προσδιορίζουν τις δυνατότητες του – κάθε επίπεδο του ΕΠΕΠ αντιστοιχεί σε οριοθετημένες γνώσεις/δεξιότητες/ικανότητες. Το ΕΠΕΠ είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την δια βίου εκπαίδευση (όπως μαρτυρά και ο τίτλος του σχεδίου «Το ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων για τη δια βίου μάθηση»), και τα συστήματα πιστωτικών μονάδων ECTS. Κάθε εργαζόμενος θα εξωθείται να «ανέβει» επίπεδο με όποια μέσα (πιστοποιητικά, μεταπτυχιακά κλπ) ώστε να αποκτήσει περισσότερες «δεξιότητες» που θα τον βοηθήσουν στην εύρεση εργασίας.

Παράλληλα μάλιστα, καταρτίζεται και Εθνικό Π.Ε.Π. , το οποίο ακολουθεί την πεπατημένη του Ευρωπαϊκού (βλ. διάγραμμα). Να σημειωθεί ότι η οδηγία της ΕΕ ορίζει το σύστημα να έχει τεθεί σε λειτουργία το αργότερο μέχρι το 2012. Τέλος, δυο ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις. Καταρχάς, η αντίθεση που παρουσιάζει το ΕΠΕΠ με τους κύκλους σπουδών της Μπολόνια – καθώς στο ΕΠΕΠ η χρονική διάρκεια των σπουδών δεν έχει κανένα απολύτως αντίκρισμα. Και δεύτερον, η αντίθεση μεταξύ της «καρναβάλι» των καθεστωτικών παρατάξεων, και δε της κυβερνητικής ΠΑΣΠ, περί επαγγελματικών δικαιωμάτων, με τη μεταρρύθμιση που επιχειρεί να εφαρμόσει η κυβέρνηση τους και που υποσκάπτει βαθιά την έννοια επαγγελματικό/εργασιακό δικαίωμα.

...ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Ένα μικρό δείγμα γραφής των προθέσεων που έχουμε απέναντι σε όλα αυτά που ετοιμάζουν (ή ετοίμασαν), για εμάς, χωρίς εμάς, ήταν η χθεσινή (26/4) κινητοποίηση στη σύγκλητο. Όταν η πρυτανεία δίνει 400.000 ευρώ για την αξιολόγηση, όταν ο πρύτανης κυκλοφορεί με πανάκριβα κρατικά αυτοκίνητα και χτίζει κτήρια που θα στεγάσουν πολυτελή γραφεία για τους καθηγητές, ενώ οι φοιτητές πληρώνουν 1 ευρώ εισιτήριο (από 0,40 πριν 2 χρόνια) και η εστία έχει μόλις 70 θέσεις, το πρυτανικό συμβούλιο έκρινε σκόπιμο, εν όψει οικονομικής κρίσης, να εφαρμόσει κι εδώ τη λιτότητα ... στις εκτυπώσεις των φοιτητών, μειώνοντάς τις στις μισές. Μία κίνηση τουλάχιστον προκλητική(!!!).

Από την παράσταση διαμαρτυρίας του συλλόγου που έγινε στη σύγκλητο, ζητήθηκε άρση της απόφασης του πρυτανικού, το οποίο όμως δεν έγινε δεκτό. Έτσι, οι φοιτητές που παρευρίσκονταν εκεί, φόρτωσαν το φωτοτυπικό μηχάνημα της πρυτανείας σε ένα αγροτικό και το έφεραν στο χώρο του Πολυτεχνείου. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του «πρύτανη», ο οποίος φώναξε την αστυνομία για να μας συλλάβει, το μηχάνημα βρίσκεται στο χώρο του Πολυτεχνείου και εκτυπώνει από εκείνη τη μέρα δωρεάν για όλους τους φοιτητές.

Προφανώς και δε θεωρούμε πως αυτή η κίνηση λύνει τα προβλήματα στο εσωτερικό του ιδρύματος, αλλά είμαστε σίγουροι, πως για να μπορέσουν να αλλάξουν τα πράγματα στην κατεύθυνση των συμφερόντων μας, χρειάζεται ενεργοποίηση του κόσμου και να διαπιστώσει πως παίρνοντας την κατάσταση στα χέρια του μπορεί να κερδίσει!

ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΜΕ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ-ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ-ΕΕ-ΔΝΤ

Στον κυκεώνα λοιπόν μιας περιόδου τέτοιας κοινωνικής όξυνσης η μάχη της νεολαίας θα είναι μακρά και με καμπές. **Παλεύουμε για ένα φοιτητικό κίνημα που θα είναι διαρκείας,** δηλαδή θα βρίσκει συνεχώς δρόμους κλιμάκωσης σε μορφές και περιεχόμενο, που δεν θα αφήνει ούτε μια μέρα να πάει χαμένη, που θα δίνει συνεχώς το παρόν μέσα από τις συλλογικές του διαδικασίες και τη μάχη για την συνεχώς ανώτερη συγκρότηση των αγώνων.

Μιας μάχης τελικά του φοιτητικού κινήματος που **θα συμβάλει ουσιαστικά στη συγκρότηση του μετώπου παιδείας-εργασίας,** με σκοπό την “πολιτική περικύκλωση” της κυβέρνησης και της αναβαθμισμένης επίθεσης που διεξάγει σε εργαζομένους και νεολαία. Πρέπει να πάψει πια το φοιτητικό σώμα να παίζει ρόλο απλής αλληλεγγύης στον αγώνα του εργαζόμενου κόσμου, αλλά να αποτελέσει κομμάτι ενός μαχόμενου κοινωνικού υποκειμένου με απώτερο σκοπό την ουσιαστική οργανική σύνδεση φοιτητών και εργαζομένων γιατί πολύ απλά ο σημερινός φοιτητής αποτελεί και το μελλοντικό εργαζόμενο.

Συνεχίζουμε να προωθούμε τη λειτουργία και την αναβάθμιση του συντονιστικού φοιτητών-εργαζομένων στο Πολυτεχνείο Κρήτης, το οποίο ήδη έκανε αισθητή την παρουσία του με την παρέμβαση του κατά την κατάρτιση προϋπολογισμού του ιδρύματος, και παλεύουμε ώστε στο μέλλον να έχει ενεργή παρέμβαση σε όλα τα ζητήματα που προκύπτουν στο Πολυτεχνείο και όχι μόνο.

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΡΑΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τα μεγάλα ερωτήματα που μπαίνουν σήμερα στους φοιτητές έχουν να κάνουν με το γενικότερο κοινωνικό ζήτημα και την εργασιακή προοπτική τους. Ο δρόμος για το φοιτητικό κίνημα σήμερα είναι να σταθεί με γερά πόδια μέσα στα αμφιθέατρα και να στρέψει τα μάτια στην κοινωνία. Να μπορέσει να εφεύρει νέους, ποιοτικά ανώτερους τρόπους άσκησης πολιτικής και συγκρότησης, να παίξει καθοριστικό ρόλο στο νεολαιίστικο κίνημα και τις κοινωνικές εξάρσεις της εποχής μας ώστε να διαλέξει επιτέλους εκείνο τα χρώματα της παλέτας που θα χρησιμοποιήσει η νεολαία για να αρχίσει σιγά σιγά να κάνει τις πρώτες πινελιές πάνω στο μέλλον της, έτσι όπως εκείνη το ονειρεύεται.